

СПРАВА «БЕРЕЗА ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF BEREZA v. UKRAINE)

(заява № 67800/12)

Стислий виклад рішення від 04 березня 2021 року

У лютому 2011 року слідчий двічі направив повістки на адресу відкритого акціонерного товариства «Запорізький абразивний комбінат» (далі — комбінат), відповідно до яких заявника, на той час голову правління, викликали на допит як свідка у справі за його заявою про крадіжку на комбінаті. Згідно із твердженнями заявника першу повістку він не отримував, а за другою не міг би з'явитися на допит у призначену дату, оскільки у цей час перебував у відрадженому стані.

07 квітня 2011 року слідчий виніс постанову про примусовий привід заявника на допит як свідка, оскільки він неодноразово без поважних причин не з'являвся на допит. Наступного дня працівники підрозділу міліції спеціального призначення здійснили примусовий привід заявника до відділу міліції для допиту, який тривав близько двох годин та під час якого заявнику поставили загальні питання щодо роботи комбінату та вчиненої крадіжки.

У грудні 2011 року Шевченківський районний суд м. Запоріжжя залишив без задоволення скаргу заявника на постанову слідчого від 07 квітня 2011 року. Суди апеляційної та касаційної інстанції залишили цю постанову без змін.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що його примусовий привід до відділу міліції для допиту 08 квітня 2011 року був незаконним і виправданим.

Розглянувши скарги заявника, Європейський суд вказав, що органи державної влади не доклали зусиль для повідомлення заявника про виклик до слідчого для проведення допиту або що слідство мало нагальну потребу допитати заявника.

Європейський суд дійшов висновку, що позбавлення заявника свободи на дві з половиною години 08 квітня 2011 року не було виправданим за другим аспектом підпункту «b» пункту 1 статті 5 Конвенції. З огляду на це Європейський суд дійшов висновку, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції у зв'язку із здійсненням приводу заявника 08 квітня 2011 року.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції у зв'язку зі здійсненням приводу заявника 08 квітня 2011 року;

3. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 1 000 (одну тисячу) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

4. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»